

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Φρεδερικισμός.

Μουσείον καλλιτεχνικόν ἐν Κοπενάγῃ. Ἀποτελεῖται ἀπὸ 65 αἰθουσάς, πλήρεις ἱστορικῶν κειμηλίων καὶ καλλιτεχνημάτων. Εἶναι τὸ πρῶτον κτίριον τῆς βορείας Εὐρώπης. Θεμελιωθὲν ἐπὶ Φρειδερίκου Γ'. ἐκὰς τῷ 1859 καὶ ἀνοικοδομήθη περικαλλέστερον. Ὑφῆται ἐπὶ νηοῖδος ἐν μέσῳ λίμνης.

Τορβάλδσεν.

Ὁ μεγαλειότερος γλύπτης τῆς Δανίας. Υἱὸς Ἰσλανδοῦ γλύπτου πρυνῶν. Ἐν Κοπενάγῃ ὑπάρχει εἰδικὸν μουσεῖον ἔργων του, ὃν περιφανέστερα εἶναι οἱ ἀνδριάντες Μαξιμιλιανῷ Α'. τῆς Βαυαρίας, τοῦ Πονιατόφσκη, Πίου τοῦ Ζ'. τοῦ Χριστοῦ, τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, τοῦ λέοντος θνήσκοντος ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ θυροῦ τῆς Γαλλίας. τὸ ἀνάγλυφον τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Βαβυλῶνα, καὶ αἱ συνθέσεις: Ψυχὴ, ὁ Γανυμήδης, ὁ Ἀδωνις, ὁ Ἑρμῆς, ὁ Ἰάσων ἀπάγων τὸ δέρας, καὶ ὁ ἴδιος καλλιτέχνης μετὰ τὸν χιτῶνα τῆς ἐργασίας του. Τὰ δύο τελευταῖα ἔργα του δημοσιεύον ἐν τῷ παρόντι τεύχει.

Τήνος.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Τήνῳ τελευμένης τῇ 15 Αὐγούστου πανηγύρεως, δημοσιεύομεν τὴν ἡσυχίαν τῆς νήσου καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῆς καὶ θαυματουργὸν ναόν, σηματοστόλιστον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Περιέργω. — Σχεδιογράφημα τοῦ Ἀτθαξόφσκη ὑπάρχει εἰς ἐν... παραθυροφύλλον τοῦ ἐν Κερκύρῃ ξενοδοχείου τοῦ Saint Georges. Ὅτε παρεπιδέχεται ἐκεῖ, εἶδεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου μίαν ἡσυχίαν καὶ εὐδὴς τὴν σιγήν ἐκείνην τὴν ἀπεικόνισε. Ἐννοεῖτε ποῖαν ἄξιαν ἔχει τὸ παράθυρον ἐκεῖνο!

Ἀρχιτέκτονι. Ἡ Ἰαπωνία ἔχει τὴν ἀρχαιότεραν οἰκοδομὴν τοῦ κόσμου. Εἶναι αὕτη μέγα κτίριον τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευσεν ἄλλοτε ὥς ἀποθήκη ἐνὸς στρατιωτικοῦ συντάγματος, εἰς αὐτὸ δὲ φυλάττονται ἀπὸ καιροῦ καλλιτεχνικὰ τινες συλλογαὶ τοῦ Μικάδου. Ἡ πανάρχαιος αὕτη οἰκοδομὴ χρονολογεῖται ἀπὸ 1200 ἐτῶν.

Φιλοτέχνω. Τὸ Salon τῶν Παρισίων ιδρύθη τῷ 1673. Ἡ πρώτη ἐκθεσις ἔγινεν εἰς τὸ Palais Royal, αἱ κατόπιν μέχρι τοῦ 1848 εἰς τὸ Λουβρον, ἡ τοῦ 1849 εἰς Tuileries Μέχρι τοῦ 1793 ἦγοναν αἱ ἐκθέσεις τὴν 25 Αὐγούστου, ἐορτὴν τοῦ Ἀγ. Λουδοβίκου. Ἐπειτα ἤλλαξαν ὅλως σχεδὸν τοὺς μῆνας. Ἦδη καθιερώθη τὸ Salon διὰ τὴν 1 Μαΐου, διαρκεῖ δὲ 2 μῆνας. Ἡ Societé des Artistes Français ιδρύθη τῷ 1882, ἡ δὲ Societé Nationale des Beaux Arts τῷ 1890.

Π. Ρ. Σπ. — Ὁ Mistral εἶναι δημοτικώτατος, καίτοι ἀποφεύγει τὴν τύρβην. Κατοικεῖ εἰς Μάριαν, ρωματικώτατον χωρίον, ζῶν ἀφελέστατα ζωὴν ἀγροικίην.

Γλύπτῃ. — Καὶ ἡ συχνὴ ἀνέγερσις μνημείων καταστὰ νόσος, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν προσεβλήθησαν κυρίως οἱ Γάλλοι. Ἐντὸς 5 μηνῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀνεγέρθησαν 47 ἀνδριάντες καὶ ἐστηθήσαν 124 προτομαί. Εἰς ἐν χωρίον μάλιστα τῶν Ρεῖμς ἀνηγέρθη προτομὴ εἰς ἓνα... λούστρον, ἐράνῳ τῶν συναδέλφων του. Ἦτο ὁ ἀειμνηστὸς, ιδρυτὴς καὶ πρόεδρος τοῦ ἐν Ρεῖμς συλλόγου τῶν λούστρων!

Ἀρχαιοδίφῃ. — Ἐν Φλωρεντίᾳ ὑπάρχει ἐν σέδιον ζωγραφικόν, λίαν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν. Εἶναι τῆς πρώτης ἐποχῆς τῆς Ἀναγεννήσεως, εἰκονίζει δὲ κάποιον Φλωρεντινὸν δοῦκα τῶν Ἀθηνῶν. Εὐ-

ρίσκεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Φιλαρμονικῆς, ὁδὸς Gibellina. Ὁ τεχνοκρίτης Müntz ὁμιλεῖ περὶ αὐτοῦ εἰς τὸ περὶ Τοσκάνης ἔργον του, τὸ κρίνει δὲ ὡς καλλιτεχνικὸν περίεργον.

Ἐρωτῶντι. — Οἱ ἐπισκοποὶ τῆς ὁρθοδόξου ἐκκλησίας μόλις πρὸ τινος ἤρχισαν φωτογραφούμενοι· διότι ἐθεώρουν τοῦτο κενοδοξίαν, καίτοι ἡ παράδοσις λέγει ὅτι καὶ Ὁ Χριστὸς ἐξωγραφῆθη σφραγισθεὶς ἐπὶ τινος ρινομάκτρον. Ἐπειδὴ δὲ τοὺς ἐπισκόπους ἐμιμῶντο καὶ οἱ κατώτεροι, δὲν ἐβλεπέ τις εἰκόνα ἱερέως· ἀλλ' ἂν ἡ δ' Ἀνδρεῖν εὗρε τὴν εἰκόνα τοῦ ἐθνομάρτυρος Πατριάρχου Γρηγορίου, ὁ κληρὸς μετὰ αὐτὰ τὰ ἱερὰ ἅμφια φωτογραφεῖται, ἐσχάτως δὲ καὶ πάντες οἱ συνοδικοὶ τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ἐφωτογραφεῖσιν ἡσυχῶντες τὸ ἅγιον μύρον.

Καλλιτέχνῃ. — Μιμήθητε τὸν Detaille. Τῷ 1879 ἔλαβε οὗτος παραγγελίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ εἰκονίσῃ ἐν μεγάλῳ πίνακι, τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν 14 Ἰουλίου, ὅτε ἐγένετο ἡ διανομὴ τῶν νέων σημαιῶν. Ὁ πίναξ ἐπερατώθη καὶ ἐξτέθη εἰς τὸ Salon τοῦ 1884, ἐγένετο δὲ τὸ ἀντικείμενον σφοδρᾶς κριτικῆς. Ὁ καλλιτέχνης ὁμολόγησε τὴν πλάνην του· ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια δὲν ἦτο σύμφωνος μετὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἄξιαν. Καὶ ἄνευ διαταγμοῦ ὁ Detaille κατεξέσχισε τὸν πίνακά του, δι' ὃν εἶχεν ἐργασθῇ ἐπὶ δύο ἔτη.

Φίλῳ. — Ἡ ἡλικία δὲν ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τέχνης. Ὁ Henner ἐξωγράφει πρὶν ἢ ἀκμὴν μάθῃ νὰ γράφῃ. Ὁ Ζερὸν 15 ἐτῶν ἀντέγραψε μίαν εἰκόνα τοῦ Δεσάν. Ὁ Ραφαῆλος 19 ἐτῶν δὲν εἶχε ἰδέαν ζωγραφικῆς· ἡ οἰκαγένειά του αἰφνὶς ἐδυοῦθη καὶ διὰ τὰς ζῆς ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ ζωγράφος. Καὶ ὁ Τισιανὸς ἀργὰ ἤρχισεν νὰ ζωγραφίσῃ. Ὁ γλύπτης Ὁπβὲ ἐνδεκαετίης ἐπεδόθη εἰς τὴν τέχνην.

Συνδρομητῇ. — Ὁ Λέμπαχ ἦτο ἐπὶ ἐν ἔτος ἀσθενής. Προσβολαὶ παραλυτικαὶ εἶχον καταστήσῃ ἀχρηστον τὴν χεῖρα του. Ἦτο ὁ κατ' ἐξοχὴν ζωγράφος τοῦ Βίμαρκ, ὃν εἶχεν εἰκονίσει εἰς πλείστας στάσεις. Εἶχεν ἐκτελέσῃ καὶ τὰς προσωπογραφίας τοῦ Γιάδοστωνος καὶ Ἀνδρόαν. Ἐφρόντιζε περισσότερον διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ψυχὴν παρὰ διὰ τὴν ἐξωτερικὴν ὁμοιότητα. Εἰς τὰς προσωπογραφίας δὲ, τὸσον γυναικῶν καὶ παιδῶν, ὅσον ἀνδρῶν ἦτο ἀπαράμιλλος. Βαθὺς παρατηρητής. Ἡ γραμμὴ δι' αὐτὸν ἦτο ἀποτελεσμα μακροῦ καὶ ἐπιμόχθου μελέτης. Σχέδιον καὶ χρωματισμὸς ἀμιλλῶνται εἰς τὰ ἔργα του. Ἐλάτρευε τοὺς Ἑνετοὺς καὶ Ἰσπανοὺς ζωγράφους. Εἶχε καὶ μίαν ἰδιοτροπίαν: Τὰς χεῖρας τῶν προσωπογραφουμένων ἄφινεν ἀτελειώτους ἐπιτήδες· ἵνα ἐπὶ πλέον ἀναδεικνύεται τὸ πρόσωπον.

Ἰδιοτρόπῳ. — Καταλληλοτέραν ἀπάντησιν δὲν εὗρίσκωμεν ἀπὸ μίαν Ἰαπωνικὴν παροιμίαν, ἡ ὁποία λέγει: «Ἐφαγες ἅλατι; Ὅτι πιῆς νερό».

ΚΗΠΟΣ ΑΡΝΙΩΤΟΥ

Ὁδὸς Ἀκαδημίας

Θαυμασιώτατα ποικίλα γυμνάσματα ζώων.
Ἐξοχος χορὸς ὁρχηστρίδων. Τὸ κατ' ἐξοχὴν θέατρον ἐφέτος τῶν Ἀθηνῶν.

ΚΗΠΟΣ ΑΡΝΙΩΤΟΥ

Θεάματα πρωτοφανῆ διὰ τὰς Ἀθήνας.
Ἡ ἐκλεκτοτέρα συγκέντρωσις κάθε βράδυ.
Ὁ κ. Ἀρνιώτης μᾶς ἔφερε τὴν Εὐρώπην εἰς τὰς Ἀθήνας.

Τὰ θαύματα τῆς ἐπιτηδεϊότητος ἐπιδεικνύει ὁ

ΚΗΠΟΣ ΑΡΝΙΩΤΟΥ

